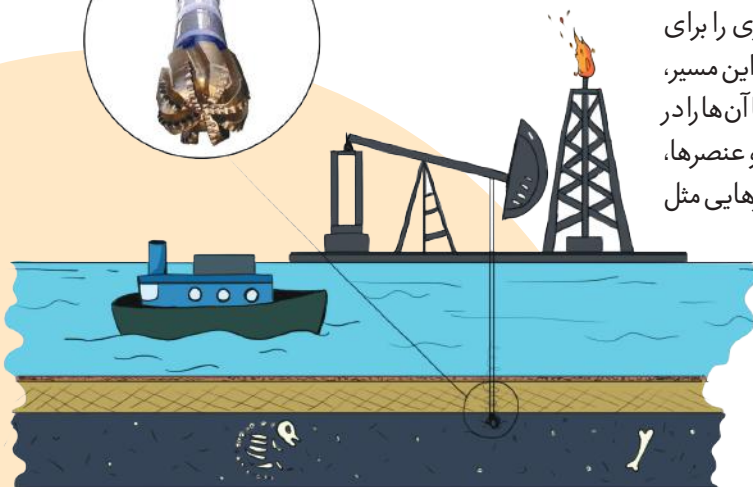

از جلبک تا سیاه طلای

• ریحانه بهبودی
• تصویرگر: فاطمه پور عبدالحسینی

جلبک‌ها و گیاهانی که میلیون‌ها سال قبل در دریاها کم عمق زندگی می‌کردند و در بستر دریاها فرو رفتند، پس از قرار گرفتن زیر فشار لایه‌های رسوبی و دمای زیاد در سالیان طولانی، به نفت خام تبدیل شدند. این ماده‌ی ارزشمند در میدان‌های بزرگ نفتی که در گذشته‌های خیلی دور، اقیانوس‌های عظیمی بوده‌اند، یافت می‌شود. از این رو، اصلی‌ترین مناطق نفت خیز جهان در کشورهایی واقع‌اند که نزدیک سنگ‌های رسوبی و دریاها هستند، مناطقی مانند آمریکا، روسیه، آفریقای شمالی و کشورهای حوزه‌ی خلیج همیشه فارس، مثل ایران عزیزمان. نفت خام معمولاً سیاه‌رنگ یا قهوه‌ای تیره است. برای استخراج آن از یک مخزن نفتی، لایه‌های زمین را حفاری می‌کنند. مته‌ی حفاری وسیله‌ای است که با قدرت زیاد سنگ‌ها را می‌کند و به سمت اعماق زمین پیش می‌رود. درون مجرای حفر شده، لوله‌ای نصب می‌شود که نفت از طریق آن به سطح زمین راه پیدا می‌کند. به همراه نفت مقداری گاز هم استخراج می‌شود که در مشعل می‌سوزد.

انسان، برترین مخلوق پروردگار، فراز و نشیب‌های بسیاری را برای رسیدن به پیشرفت و فناوری، طی کرده است. او برای گذر از این مسیر، نیازمند مواد معدنی و عنصرهایی بوده که خالق حکیم و توانا آن‌ها را در دل طبیعت جای داده است. بسیاری از این مواد معدنی و عنصرها، مثلاً آهن، پایه‌ی اولیه‌ی ساخت ابزارآلات و وسایل، و عنصرهایی مثل طلا و نقره، منبع سرمایه و اسباب تجارت بوده‌اند. موادّی چون زغال سنگ هم منبع تأمین انرژی به شمار می‌آیند. در این میان، یکی از ذخیره‌های موجود در طبیعت که نه تنها اهمیت و نقش بسزایی در رسیدن بشر به انرژی داشته، بلکه اساس ساخت موادّ گوناگون بوده، نفت یا طلای سیاه است.

ما قرار داده، این است که با فروش نفت به صورت خام نمی‌توانیم به قدرت منطقه و جهان تبدیل شویم، بلکه باید با توسعه‌ی پالایشگاه‌ها به سمت تولید فرآورده‌های نفتی و صادرات آن به کشورهای جهان، گام برداریم. رهبر حکیم و دانشمند و عزیزمان، خام‌فروشی نفت و مواد معدنی را میراث شوم طاغوت و خسارتی جبران‌ناپذیر می‌دانند و می‌فرمایند: «این روش آسان‌ترین راه پول درآوردن است.»

برای دستیابی به ایران اسلامی مقتدر و ثروتمند در جهان، باید با امید و انگیزه و پشتکار علم بیاموزیم و پیشرفت کنیم تا پرچم سبز و سپید و سرخ زیبایمان را در قله‌های رفیع جهان بالا ببریم.»

در ابتدای به وجود آمدن صنعت نفت، عمده‌ترین کاربرد نفت خام در تهیه‌ی نفت چراغ و سوخت کشتی‌ها بود. اما پس از ساخته شدن پالایشگاه‌ها، نفت - این نعمت گران قدر خدای مهربان - در تهیه‌ی بسیاری چیزها به کار گرفته شد. بسیاری از مواد شیمیایی که در دنیای امروز با آن‌ها سروکار داریم، مانند شوینده‌ها، مواد لاستیکی و پلاستیکی، بسپارها (پلیمرها)، قیر و آسفالت خیابان، الیاف مورد استفاده در تولید پوشاک نایلونی، سوخت وسایل نقلیه و موشک‌ها، همه و همه از محصولات نفتی هستند. چنین ثروت عظیمی در اختیار هر کشوری باشد، قطعاً طمع سایر کشورها را بر خواهد انگیخت. میهن عزیز ما نیز به همین دلیل مورد توجه غرب و کشورهای استعمارگری نظیر انگلیس بوده است تا با قراردادهای ظالمانه، نفت ما را به تاراج ببرند.

اوایل سال ۱۳۲۹ بود که دکتر مصدق و آیت الله کاشانی، پرچم ملی شدن صنعت نفت را بلند کردند. مردم همیشه آگاه و انقلابی ایران نیز با حمایت مراجع تقلید و نمایندگان مجلس و روزنامه‌نگاران، به پا خاستند. سرانجام ملی شدن صنعت نفت در ۲۹ اسفند سال ۱۳۲۹ هجری شمسی، در مجلس به تصویب رسید و حق استفاده از این ثروت الهی برای خود خود ایران شد. اما نکته‌ی قابل توجه درباره‌ی این ثروت عظیم که خداوند مهربان در اختیار مردم میهن